

saa var urimeligt samtidig at bestemme, at der skulde svares Penge til at vedligeholde Kirkerne herinde. Maa jeg gøre opmærksom paa, at vi ere i Færd med at afløse dem, men ikke at afskrive dem, og Befolkningen paa Landet kommer til at betale det 18-dobbelte af Tiendens Beløb. Hvis Befolkningen herinde svarede et lignende Bidrag, vilde Københavns Kirker være saare vel farne, de vilde komme til at svømme i Penge. Det er kun meget smaa Beløb, her er Tale om, at København kommer til at svare i Forhold til, hvad Landboerne maa yde.

Det ærede Medlem anførte angaaende Udgifterne til Kristianskirken, at der anvendes store Summer til Administration og uforudsete Udgifter, henholdsvis 4,838 og 1,724 Kr., og spurgte om, naar der skal anvendes 34,000 Kr. til Kristianskirken, det saa ikke vil være græsseligt, at der skal anvendes saa meget til at administrere for. Men Forholdet er ikke saaledes. Der skal anvendes 127,295 Kr. i alt til Kristianskirken til Restauration, og ud af disse 127,000 Kr. har man i Aar taget nogle Summer til Tømrer-, Murer- og Malerarbejde og ligeledes til Administrationsudgifter, som efterhaanden have summet sig op. Det har man taget ud og paalignet. Om det er nødvendigt at gaa til 127,000 i alt, skal jeg ikke udtale mig om, men den Fremstilling, det ærede Medlem gav af Sagen, passer ikke, den har ingen Holdepunkter. Nu bliver det mig imidlertid klart, hvorfor det ærede Medlem vil have, at der skal lignedes paa de enkelte Sognemenigheder. Det er ikke for Fattigfolks Skyld herinde, men det er for at tvinge Staten til at betale Bidrag til de fattige Kirker. Det ærede Medlem sagde, at naar det var slaaet fast, at der skulde lignedes paa de enkelte Sogne, vilde man ikke vove at paaligne saa store Beløb, som her er Tale om ved Kristians Sogn og Frelseres Sogn. Man vilde ikke vove det, for saa blev man nødt til at komme til Staten. Ja, men det er ikke Mening, at man skal gaa til Staten, det er Mening, at Befolkningen herinde selv skal vedligeholde sine Kirker og ikke komme til Statskassen. Jeg fortænker ikke det ærede Medlem i, at han som Københavner ønsker, at hele Landets Befolkning skal betale for at holde Kirkerne vedlige, for at han og andre herinde kunne slippe fri. Det er der ikke saa meget at sige til. Men det ærede Medlem maa kunne forstaa, at andre, som i Forvejen betale store

Udgifter til deres Kirker, ikke ere villige dertil.

Det ærede Medlem taite om, at det var ikke saa slemt at spise Formuen op, det var noget, Kommunen maatte gøre for sit Vedkommende. Dette sidste syntes det ærede Medlem dog ikke om, og det, at der er et Forhold for Københavns Kommune, som det ærede Medlem finder urigtigt, kan ikke være Bevis for, at det samme urigtige Forhold skal overføres paa kirkelige Forhold. Det ærede Medlem sagde, at jeg ikke havde svaret paa hans Bemærkning om Opspisningen af Københavns Formue. Nej, det svarede jeg ikke paa. Det vedrører nemlig ikke denne Sag. Jeg svarer kun paa det, som kommer Sagen ved. Hvis jeg skulde svare paa alle de Ting, det ærede Medlem har udtalt, vilde Forhandlingerne aldrig faa Ende.

Det ærede Medlem talte dernæst imod mig, fordi jeg havde sagt, at Kommunalbestyrelsens Erklæring fremdeles skulde blive indhentet. Men jeg sagde ganske vist noget mere. Jeg sagde, at Kommunalbestyrelsens Erklæring vilde ogsaa i Fremtiden blive indhentet, og der vilde blive taget alt det Hensyn dertil, som der kan tages til saadan en Erklæring. Men naar Kommunalbestyrelsen kommer med en Erklæring af en saadan Beskaffenhed, at den ene af dens Afdelinger siger, at det er rigtigt nok, naar Ministeriet vil have 233,000 Kr. til Kirkerne, Kirkerne trænge til disse 233,000 Kr., kun bør en stor Del af Pengene skaffes til Veje af Statskassen, saa maa man forlade mig, at naar jeg ved, at jeg ikke faar de Penge af Statskassen — det er heller ikke rigtigt at tage dem af Statskassen — følger jeg kun denne Afdeling af Kommunalbestyrelsen i det ene Punkt af dens Indstilling og anordner de 233,000 Kr., som den finder, det er nødvendigt at bruge til Kirkerne, og følger den ikke i det andet Punkt: at forsøge paa at faa Statskassen til at betale en Del af Pengene.

Jeg skal ikke komme ind paa det ærede Medlems Betragtning om Frivilligheden. Jeg har allerede dertil sagt, at der er fuldkommen tilstrækkelig Plads for Frivillighed, ogsaa i de Distrikter, her er Tale om, idet de Penge, som samles ind til Lønning af Præsterne og Driften af Kirkerne, fremdeles kunne indsamles. Her er ikke ved denne Lejlighed Tale om at opkræve Penge til Lønning af Præsterne, slet ikke.